

Volcà

Tu que cremes el que trobes,
Tu que mates fins a la fi,
Escups lava a totes hores,
Per què ets tan assassí?

Tan sols un tremolor,
i l'aire s'omple de colors:
serps gegants s'emporten vides,
rius de sang efervescents,
espurnes de mort, ben lluents,
guspines de lava que tothom tem.
Se t'emporten a l'infern,
mal ardent i dolor etern,
banys bullents de tortura,
volcà, criminal sense censura.

Però, tot s'ha de dir,
l'erupció és un espectacle,
el magma surt tot bullint,
explosions de vapor d'aigua,
i flames d'infinits llumins.

Després, la seva vida s'apaga,

la gran muntanya agafa son,
un munt de fum per tot s'escampa,
i el perillós volcà , s'adorm.

La Rosada

Rosada dels matins,
innocent, xopa i humida,
petita espurna de vida,
lentament es fa bocins.

A la matinada,
surten els primers raigs de sol,
que acaronen la rosada,
i les suaus gotes de xarol.

Congelada la rosada,
en els dies d'hivern,
el fred llisca per les fulles,
convertint-la en brins de gel.

A l'albada,
les gotetes de diamant,
brillen com safirs de gebre,
i romanen en descans.

Ratolí Maragda

11 anys

Conjunt de poesies.